

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Emblema 4. Implet plena suo terrore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

78
Lacteo liquore crinea.
Tetrius quod est vel ipso
Angue criminis parente:
Triste quod ter execrandus
Virus adspuit chelydrus.
Lilio parum decoro
Diluis pio sub imbri.
Nunc radi viden: ligustro
Purius quod entescit,
Iamque labe purus almos
Flos inhalat hic odores,
Gratiæque cinnamonum,
Nardinum, crocum, thymumque.
Suavius quid his sit auris?
Mi puer parens salutis
In tuæ decus coronæ
Flos ut hic honos honori
Candidus sit, aureisque
Roscidam suis ut ornet
Arborem memor coronis.

Beata Virgo Christo, à quo gratiam
accipit, grauida transfundit in Ioan-
nem suum amorem: vnde ipse
Ioannes pulchrior euadat.

Emblema 4.

Implet plena suo te rore.

1. Luna plena, è quâ
2. Gutta roris in hiantem
3. Concham influit, vnde
4. Margaritum concrefcit.
1. B. Virgo Christo pragnans omnem excipit gra-
tia copiam, vnde

C

2 Lacrymas

2. *Lacryma amoris Virginei pignus, & testis
Stillat in*
3. *Ioannem avidum tam eximij doni, unde*
4. *Pulchrâ uti gemmâ exornetur, & pulchrior
evadat à Dei gratiâ.*

Sapphicum.

Plena iam Solis radijs, & auro
Luna roranti liquidum sub imbrî
Stillat argentum, teres unde conchæ
Vaio gemmat.

N O T Æ.

1. Luna ubi ex aduerso Solem adspicit, & eius radios toto sinu excipit; sua cornua colligit, & tum in plenum capit, & sese refingit: Vnde clarior cæteris astris præradiat, & lucem suam unâ cum rore in circumstantem sibi terram refundit: Sic & B. Virgo vna omnem omnium Sanctorum splendorem longe exsuperat, cum sit solis sui speculum sine macula, qua lumen, uti Luna transmittit, idque in alios è terrâ patet, atque adeo in ipsum sibi iam proximum tum genere, tum sanctitate Ioannem, sed filij sui beneficio, transfundit.

2. Luna Alcmani mater roris dicitur, præsertim sereno cælo: Ipsa enim frigidum est sidus, quod solis astus, & inde siticulosam terram, quem furtim inde elicit, vel gignit, humore temperat.

3. Si vero ros in margaritifera incidat concham, uti evenit in mari rubro, Persico, Indico, & Americo, tum in unionem decorum maris donum
(granum)

(*granum vocat Tertul.*) nobili gelu concrefcit, in
 opulentiæ maritima pretium, & concha ornamentum.
 Idipsum dixerim de magnæ Virginis in Ioannē ca-
 leſti gratiâ, quæ illi miram animi conciliet pulchri-
 tudinem, & ſingulari ſanctimonie beneficio illuſtres.
 Nec meo id ſenſu, ſed eximij Doctõris è ſententiâ,
 quem velim, ſilubeat, audias. Ambroſium dico in
 Luca c. 1.: Et vnde hoc mihi, vt mater Domini
 mei veniat ad me? hoc eſt, quantum bonum
 mihi accidit, vt mater Domini mei veniat ad
 me? miraculum ſentio, cognoſco myſterium:
 Mater Domini Verbo fœta, Deo plena eſt. Et
 paulo poſt: Non enim ſola familiaritatis cauſa eſt,
 quod diu manſit, ſed etiam tanti vatis profectus.
 Nam ſi primo ingreſſu tantus profectus exiſtit,
 vt ad ſalutationem MARIÆ exultaret infans in
 utero, repleretur Spiritu Sancto mater infan-
 tis: quantum putamus vſu temporis Sanctæ
 MARIÆ addidiſſe præſentiam, &c.

4. Vide quæ paſſim interpretes de margaritâ pre-
 vioſâ Evangelica adſerant. Quæ poſſis band inconcinne
 huic aptare ſymbolo. Et Salmeron in parabolis pulchre
 explicat.

**Ioannes vox in utero, quod Matri Dei
 Gabriel, id ipſe Puerò Aue accinit,
 & cum ſuâ matre comiter ſalutat.**

C g

Imago.